

al ärratappetud olla. Se kõmme laggus laiali; kõik linna rahwas ennamistel tulis sedda teine teise suust; kõik tahsid nüüd isse sedda önnetusest peastetud poissfest ja temma heateggiat, Kristovi, emma filmaga nähta ja uende suust isse poissikele laggut suulda. Ja kõik, mis nad poissikele ehit ka temma kasvataja iissa suust kuulsid, ligutas nönda igavemehhe süddant, et fest jäalle piddid rääkima. Mõnda trükkiti wimaks sedda ka näidala ehit päwa lehtede siisse, mis läbbi Jussiwi laggut siis ka teistes linnaades ja ümberkaudo Tuloni makendades teada sai. Mitte kaugel Tulonist ellas üks wanna auväärtn mees nimimelt Josep Tupon, kes enne foolmeister olnud, ja sedda kõik, kes sedda tundsid, temma wagga elooning mõistuse pärast vägga austasid ja armastasid. Sesamma Tupon, et ta linna rahvutumast elust tündind olli, ellas pärast omma prona ja poja surma waikist ello ühhes weikeses karjamäejas, mis pärtrimise õigust möda temmale olli osfaks samud. Se mees, sedda teadsid kõik temma läbhemed sobrad, elli mõnda suurt ello ränkust kannud. Temma poeg, temma ainus laps, pelnud üksi kapäertia ühhes sures rikkas laubakejas, waid temmale elli ka peale sedda arruldane tarfuse tundmine, isseärranis arwata ja maad mõeta

kingitud, mis ta Parisis olli öppinud ja mis temma enne ja ta iissale eddespiddi olleks wöiznud sureks kassuks olla, kui ta agga olleks emma iissamale jääud. Laga issegigi emmas õnnelikus abbiellus emma trui, hea abbikasaga tundis ta allati enne see õht rahhotumat tagakihutamist ja himme, enne õnne unjalst otsida, otsego mõimed allati väljarändamisest õnne otaivad sama. Kui ta ühhe teonna peal tulis, et Prantsuse Konsuli amet Tunisis Alirika-maal sada elli, pakkus ta ennaist Parisis sels ammetiks ja sai emma hea föbrade sõviniise läbbi sedda ommale ilma sure waerata. Temma iissa kartus selle tenistuse vasto, ja maenitsemine kirja läbbi, tullid hilja ta fätte ja ellsid kassuta. Temma prona läks emma poolteist aastase, terrase pojesketega kasa ne kohha peale. Kõik teadused, mis wanna Tupon emma lastest sai, ellsid eßimise poleaasta sees vägga head; ommeti kirjotas jubba siis ta poeg, et temmal nõu elli, üht nõamma auväärtn, kui ka palga polest kassuliko sõviniist waoterötta, mis läbbi temmal aðja olleks, emale selle ma siisje tungida ja ta teadmata kohte ja luugu tundma öppida nõammoti ka enne endist tarfust pruksida ja veel mõnda jure öppida. Tuni ja Ullsivi kubernerid olla nõu piddanud, üht